

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

12. ČERVNA 2016

Z obsahu:

Modlitba - pramen milosrdenství

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 25. května 2016

- strana 2 -

Jděte a učte všechny národy

Životopis sv. Benna

- strana 4 -

Ježíš: jediný a nejvyšší kněz (1)

P. François Zannini

- strana 5 -

Darováním získáváme, pomáháním rosteme

Mons. Jan Graubner

- strana 6 -

Pohled milosrdné Boží lásky

Chudí denně klepají
na dveře kláštera
misijního společenství
Rodina Panny Marie
v městě Neuss

- strana 8 -

Suma o darech svatého Josefa (29)

- strana 10 -

Svědectví o narození syna

Marie, Petr
a Petřík Vrečkovi

- strana 11 -

Je jóga jenom cvičení?

- strana 12 -

*Ježíš přišel proto, aby svou svatou obětí na kříži přinesl stále trvajícím mši,
která se v každé Eucharistii obnovuje nekrvavým způsobem,
aby lidem dosvědčil svou nezměrnou lásku a svoji věčnou přítomnost. (Více na str. 5)*

Modlitba – pramen milosrdenství (srov. Lk 18,1-8)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
25. května 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Evangelní podobenství, které jsme právě vyslechli, obsahuje důležité poučení: „Je třeba stále se modlit a neochabovat.“ (v. 1) Nejde tedy o to, modlit se občas, když se mi chce. To nikoli. Ježíš říká, že „je třeba stále se modlit a neochabovat“, a podává příklad o vdově a soudci. Soudce je mocná osobnost. Je povolán vynášet rozsudky na základě mojžišského Zákona. Proto biblická tradice doporučovala, aby soudci byli lidé bohabojní, důvěryhodní, nestranní a nepodplatitelní (srov. Ex 18,21). Napro-

ti tomu tento soudce se „Boha nebál a na lidi nedal“ (v. 2). Byl to soudce ničemný a bezohledný, který nebral v potaz Zákon, ale dělal, co se mu zachtělo, podle svého zájmu. A na něho se obrací vdova, aby jí zjednal spravedlnost. Vdovy spolu se sirotky a cizinci byli nejslabšími kategoriemi společnosti. Práva, která jim zajišťoval Zákon, mohla být snadno pošlapána, protože šlo o lidi osamocené a bezbranné a stěží je mohli uplatnit. Samotnou chudou vdovu nikdo nehájil, mohli ji ignorovat a upřít spravedlnost. Tak také sirotek, cizinec, přistěhovalec. I v té době

byla tato problematika velmi živá. Vzhledem k soudcově lhostejnosti užívá vdova svoji jedinou zbraň a nepřetržitě se dožaduje, aby se jí soudce zastal, a předkládá svůj požadavek spravedlnosti. A touto svojí vytrvalostí dosahuje cíle. Soudce ji totiž nakonec vyslyší, avšak ne proto, že by byl pohnut milosrdenstvím nebo svědomím. Jednoduše příznává: „Zastanu se té vdovy, protože mě obtěžuje; jinak sem bude ustavičně chodit a trápit mě.“ (v. 5)

Z tohoto podobenství vyvozuje Ježíš dvojí závěr. Pokud vdova dokázala

Pokračování na str. 7

Chceš být misionářem Kristovým? Konej nezištně skutky milosrdenství, hlásej nebojácně a přitom s láskou Ježíšovo učení a především se modli za ty potřebné, které ti Bůh stavi do cesty, nebo ke kterým tě snad i přímo posílá. V této zjednodušené podobě můžeme vystihnout podstatu misijního poslání každého pokřtěného katolíka. Vzorů pro takový život nacházíme v dějinách mnoho, ať už před tisíci lety – sv. Benno (str. 4), nebo i v současnosti – sestra Marie Gabriella (str. 8–9).

Proč však tato otázka v těchto dnech? Nabízí se ve spojitosti s jáhenskými a kněžskými svěceními. Je totiž přirozené, že osoby zasvěcené Bohu (a nejsou to jen kněží a jáhny) automaticky bereme jako Kristovy misionáře. Většinou si také uvědomujeme, že toto poslání v sobě nese obrovskou zodpovědnost, z níž se nelze žádným způsobem vyvléci. Možná už méně máme na paměti, že misionářská zodpovědnost Bohu zasvěcených osob je vyjádřena v celém jejich bytí: Všechny jejich skutky, veškerá vyřčená slova, ba i způsob jejich myšlení, ale hlavně i osobní vztah k Bohu a hloubka víry, jak ji vyžaduje Ježíš v evangeliích – to je jedno jediné komplexní misionářské svědectví o tom, co znamená uvěřit Ježíši Kristu

Editorial

a žít v této víře každý okamžik svého života. Pokud něco z uvedeného výčtu není v souladu s Ježíšem, vyjde to dříve či později najevo a svědectví takového člověka je znehodnoceno... Abychom se ještě pevněji spojili s našimi jáhny a kněžími (nejen novými) a mohli spolu s nimi vstoupit do hloubky tajemství kněžské služby, předkládáme v několika pokračováních vynikající úvahy P. Zanniniho, které vycházejí z toho nejpodstatnějšího – jediným a nejvyšším knězem je Ježíš Kristus. (str. 5)

Uvědomujeme-li si, jak těžká a zodpovědná je kněžská služba, pak je zřejmé, proč je zapotřebí mnoha modliteb a obětí ostatních věřících za tyto Bohu zasvěcené osoby. Jak říká i papež František: „Modlitba uchovává víru a bez ní víra vrávorá!“ Vezměme tedy vážně, a nejen v těchto dnech, prosby o modlitbu za naše kněze, jáhny, řeholníky a řeholnice i jiné zasvěcené osoby. Modleme se však nejen za to, aby těchto Bohem povoláných lidí bylo co nejvíce, ale prosme i za jejich vynikající připravenost ke službě (v této službě nemůže existovat průměrnost, jde totiž o příliš mnoho –

o spásu lidských duší) a za vytrvalost a věrnost poslání, které se jim z milosti Boží dostalo.

Vrátíme-li se k otázce, zda chceme být misionáři Kristovými, pak se přímo nabízí další otázka – po naší vlastní identitě. Zajímavým způsobem a v aktuálních souvislostech o ní hovoří olomoucký arcibiskup Jan Graubner. (str. 6–7) A můžeme k tomu dodat: Ano, jestliže jsem křesťan, pak jím jsem se všim všudy – celé mé bytí je Ježíšovo a podle toho se má projevovat. Jsem-li manžel, pak je to moje vlastní identita, stejně tak jsem-li Bohu zasvěcená osoba. Cokoliv narušuje tuto moji identitu, je ďáblouvu cestičkou k zasažení mé duše, což v nejstrašnějším důsledku může vést k odvrácení se od Boha a zpronevěření se jeho povolání, které jsem od něho obdržel. Proto je tak důležité každý den zpytovat své svědomí...

Být misionářem Kristovým tedy znamená celý patřit Ježíši a udržovat vzájemný vztah modlitbou – Panna Maria je mimořádnou Průvodkyní a Přímlyvkyní – zvláště pak při setkávání s živým Ježíšem v Eucharistii. Takto se může naše katolická identita stát pravým misionářským dílem, oslavujícím a zvěstujícím Krista vítězného nad smrtí a hříchem!

Daniel Dehner

Z Božího slova, které je pro tebe prostřeno, můžeš získat vhléd do velkého tajemství, jaké představuje hřích. Přístup k němu s pomocí Duchu Svatého a vypros si, aby tě oprostil od sebelásky, která s oblibou zamlžuje tvůj zrak i sluch, a obdařil tě odvahou hledat správnou odpověď na důležité otázky.

Vyslechni nejdříve pozorně slova, která prorok tlumočí Davidovi, jenž těžce zhřešil. Ačkoliv obdržel tolik dobrodiní, neváhá prolít nevinnou krev, aby uspokojil svoji hříšnou touhu. Každému hříchu předchází nevděčné přehlížení velké hodnoty Božích darů. To, co je hříšné, projeví nejvíce svou přitažlivost právě tehdy, když se točíš zády ke štědrosti svého nejvyššího Dobrodince. Nevděčnost hřích nejen provází, ale již předchází.

Nepřehlédni další důležitou okolnost. Hospodin *odpouští Davidův hřích*, ale důsledky zlého činu nezmizí beze zbytku: *Již nikdy se nevzdálí meč od tvého domu. Ačkoliv nám byl pro smrt Božího Syna odpuštěn Adamův hřích, nevrátili jsme se do ráje. Uvědom si, že žádný tvůj hřích se nikdy netýká pouze tebe. Podobně jako David i ty svým hříšným skutkem působíš vždy také další zlo, které tu zůstává. Vytváří další příležitost, že nepřátelé znevažují Hospodina*⁽¹⁾. Myšlenka na Boží velkodušnost tě proto nesmí svádět k tomu, abys bral hřích na lehkou váhu. Naopak. Opravdové lítosti budeš schopen teprve tehdy, až opravdu nahlédneš do hluboké propasti zla, kterou představuje v Božích očích každá tvoje neposlušnost a vzpoura.

Právě o tom tě má poučit lekce, kterou ti Pán připravil v domě Šimona farizeje, který k sobě pozval Ježíše z Nazareta. Neboj se vstoupit dovnitř. Když sem vpustili vykřičenou hříšnici, dovolí vstoupit i tobě. Ona přispěchala, jakmile se dověděla o Ježíšově přítomnosti. Tak se může chovat jediné milující srdce. Pozoruj s obdivem její neobvyklé počínání. Dříve než mohla použít přinesenou vzácnou masť, rozplakala se tak velice, že její slzy doslova obmývají Ježíšovy nohy, které chtěla políbit. Protože nemá, čím by je utřela, činí tak svými rozpuštěnými vlasy. Je to její veliké vyznání, které nepotřebuje slov.

Vážený hostitel však má pro tuto nečekanou scénu málo pochopení. Z jeho postoje poznáváš, proč si vlastně pozval

Hřích a láska

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Muselo jí být mnoho odpuštěno, když nyní prokazuje tolik lásky.

Ježíše. Chtěl se utvrdit ve svém přesvědčení, že tohoto zvláštního Mistra a jeho slova není třeba brát příliš vážně. Z toho, co si Ježíš nechává líbit od veřejné hříšnice, vyvozuje dodatečné ospravedlnění, že se ke svému hostu nechová jako k Božímu proroku, že mu dokonce ani neprokázal to, co se každému hostu sluší. Vidíš sám sebe omlouváš a druhé posuzuješ, a to právě tehdy, když se ti zdá, že našel pádný důvod, který potvrzuje tvoje mínění. Tento farizej se nesnaží poznat Ježíše, protože nezná dostatečně sám sebe. Kdo nechce vidět svou hříšnost, nepotřebuje Spasitele.

Poděkuj Pánu za jeho nanejvýš taktní, a přece velice výmluvné poučení, protože je adresováno i tobě. Podle čeho se pozná opravdová kajicnost? Nikoliv podle toho, že pominuly výčitky a neklid duše, ale jediné podle toho, jak velice **vzrostla tvoje láska**. Odpuštění nespočívá v nivalizaci hříchu, nýbrž v tom, že si živě uvědomuješ jeho zvrácenost a nedozírné důsledky. Nemůžeš ocenit hloubku Božího milosrdenství, dokud nezvážíš hloubku zla, které představuje a působí každy hřích. Na poznanou propast zla odpovídá Bůh propastí milosrdenství, aby toto zlo v tobě proměnil na propast lásky.

Jsou ti odpuštěny hříchy!

Tato slova jsou pro přítomné překvapením. *Kdo jen to je, že takto odpouští hříchy? Jsi už schopen odpovědět přítomným, s kým to zasedli ke stolu? Vysvětlí jim, že jeho spásná přítomnost může být prospěšná jen tomu, kdo neodmítá uznat jeho božskou totožnost.*

Plačící hříšnici *zachránila víra* v Božího Syna. Uvěřit v Ježíše Krista neznamená zbavit se pocitu viny, nýbrž přijmout bezvýhradně jeho slovo a vykročit zcela novým směrem: *Spolu s Kristem jsem ukřižován. Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus.*

Co nyní dělají ti mnozí, které Ježíš vysvobodil od ďábla? Našli zcela nový smy-

Liturgická čtení

1. čtení – 2 Sam 12,7–10.13

Nátan řekl Davidovi: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vysvobodil ze Saulovy ruky. Dal jsem ti dům tvého pána i jeho ženy, dal jsem ti dům Izraele a Judy. Kdyby to bylo málo, cokoli jiného bych ti přidal. Proč jsi pohrdl Hospodinovým slovem, že jsi učinil, co je zlé v jeho očích? Chetitu Uriáše jsi zabil mečem a jeho ženu sis vzal za manželku, zabil jsi ho mečem Amónových synů. Proto se již nikdy nevzdálí meč od tvého domu za to, že jsi pohrdl Hospodinem, když jsi vzal manželku Chetity Uriáše a udělals ji svou ženou.“ David řekl Nátanovi: „Zhřešil jsem proti Hospodinu!“ Nátan Davidovi odpověděl: „I Hospodin ti odpouští hřích, nezemřeš!“

2. čtení – Gal 2,16.19–21

Bratři! Víme, že člověk je uznán za spravedlivého jen tehdy, když uvěří v Ježíše Krista, a ne když dělá skutky, jak je nařizuje Zákon. Z toho důvodu jsme přijali víru v Ježíše Krista. Tak jsme byli uznáni za spravedlivé proto, že jsme uvěřili v Krista, ne proto, že jsme dělali skutky Zákona. Pro skutky Zákona nebude žádný člověk uznán za spravedlivého. Vždyť skrze Zákon jsem Zákonu umřel, abych žil pro Boha. Spolu s Kristem jsem ukřižován. Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus. Avšak tento život v těle žiji ve víře v Božího Syna, protože on mě miloval a za mě se obětoval. Já nepohrdám Boží milostí. Kdyby se totiž k ospravedlnění docházelo zachováváním Zákona, pak by Kristus umřel nadarmo.

Evangelium – Lk 7,36–8,3

Jeden farizeus pozval Ježíše k jídlu. Vešel tedy do domu toho farizea a zaujal mís-

Dokončení na str. 15

sl života. Vytrvale Pána následují a slouží mu, starají se o něho a o jeho družinu ze svých vlastních prostředků. To je správná odpověď, jakou můžeš i ty dát Božímu Synu, když jsi na sobě poznal, že *k tobě pojal lásku a obětoval se za tebe.*

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. 2 Sam 12,14

Jděte a učte všechny národy

Sv. Benno (1010–1106), připomínka 16. června

Smutné jsou dějiny někdejších Polabských a Pobaltských Slovanů. Od nejdávnějších časů k nim sice z Německa přicházeli křesťanští věrozvěstové, avšak ti pracovali mezi nimi dlouho bez výsledku. A nebylo divu. Tito muži přicházeli ke Slovanům jakožto vyslanci panovníků lačných země. Za německým knězem často táhlo hned v patách vojsko, a kde kazatel zarazil do země kříž, tam zatkli císařští muži meč, osobujíce si ihned právo na vládu a na ukládání daní i jiných břemen. Tak zneužívali lakotní němečtí králové vznešeného Kristova náboženství k rozšiřování a utvrzování svého panství. Je tedy zřejmé, proč pohanští Slované hleděli na křesťanské věrozvěsty s nedůvěrou.

Podle podání cestoval také sv. Metoděj, apoštol Slovanů, k Lužickým Srbům, hlásal v okolí města Zhořelce evangelium a zbudoval v královském háji u Javorníka na místě pohanského obětiště křesťanskou svatyni. Potom rozsávali v této slovanské krajině simě Kristova učení žáci sv. Metoděje, avšak další blahodárný vzrůst víry v oněch končinách byl zastaven a zmařen válkami, jež proti Slovanům podnikali králové Jindřich I. a Ota I. Za těchto válek Slované zakoušeli převeliké útrapy. Jindřich I. si krvavě podmanil Polabské Slované a zpusťošil Lužici, v roce 928 pak založil na levém břehu řeky Labe opevněné město a hrad Míšeň, aby podrobené obyvatelstvo stále držel na uzdě. Od té doby byla Míšeň postrachem sousedních Slovanů. Odtud podnikali pověstní císařští markrabí loupežné výpravy na území pohanských slovanských obyvatel a dopouštěli se na nich ukrutností. Proto měly všechny pokusy o pokřesťanštění Polabských Slovanů jen nepatrné výsledky. Sám císař Ota I. se na sněmu ravennském přiznal, že sice s velikou námahou obrátil část Slovanů na Labi ke křesťanství, ti však že jsou ve víře slabí a že je třeba veliké práce, aby zase neodpadli k pohanství.

Byli však rovněž mnozí biskupové a němečtí kněží, kteří se starali o to, aby získali potlačované Slované pro Kristovu víru cestou apoštolskou. Z těchto nezištných

věrozvěstů, opravdovou křesťanskou láskou a horlivostí pro věčnou spásu ubohých pohanských Slovanů nadšených, proslul nejvíce biskup míšeňský sv. Benno.

Benno se narodil za panování krále Jindřicha II. roku 1010 v Hildesheimu jakožto druhý syn hraběte Bedřicha z Bullenburgu, jenž měl rozsáhlé statky v Dolním Sasku.

Po smrti svého otce vstoupil dvacetiletý Benno s radostným matčiným souhlasem do benediktinského kláštera sv. Michala v Hildesheimu. V 25 letech byl vysvěcen na jáhna a po pěti letech dosáhl kněžského svěcení. Roku 1066 byl Benno zvolen míšeňským biskupem. Po přijetí biskupského svěcení v Magdeburgu slavně prohlásil, že hodlá obětovat své síly pro zvelebení církve, aniž by se štítil jakékoliv námahy a všemožného nebezpečí, a že bude vždy připraven položit svůj život pro věčnou spásu svých svěřenců. Věren svému slibu, spravoval Benno míšeňskou diecézi po 40 let s apoštolskou horlivostí. Přes stoleté ukrutné potlačování a odnárodňování domorodého slovanského obyvatelstva byla diecéze ještě tehdy převážnou většinou slovanská a rovněž v jejím sousedství přebývali Slované. Mnozí z těchto Slovanů byli již dříve německou zbraní

*Johann Michael
Rottmayr (1654–1730):
Sv. Benno*

donuceni přistoupit ke křesťanství, čásem se však bezmála všichni vrátili zase ke staré modloslužbě. Právě téhož roku (1066), kdy Benno nastoupil biskupský úřad v Míšni, zavraždili Polabští Slované v Lenčině svého křesťanského krále Gotšalka, protože se podrobil moci jejich úhlavních nepřátel – Sasů.

Když biskup Benno viděl, co se děje, snažil se Slované získat pro víru dobrotou a mírností, bez politických úmyslů. Naučil se důkladně slovanskému jazyku, začal Slovanům s neúmornou trpělivostí hlásat evangelium, stavěl jim chrámy a podporoval chudé. Slované mu zprvu nedůvěřovali a vyhýbali se mu, tím se však nedal horlivý biskup odstrašit a pracoval dále. Po čase Slované k němu nabývali důvěru, vidouce, že se k nim chová zcela jinak, než byli dosud zvyklí; že k nim mluví mateřským jazykem, že jim nečiní násilí, nýbrž jako pravý otec se k nim sklání a projevuje jim upřímnou lásku. Potom se dařilo horlivému misionáři apoštolské dílo mezi Slované velmi utěšeně.

Zatím se roku 1075 strhla válka mezi králem Jindřichem IV. a saskými šlechtici. Slované povstali proti králi, aby se sebe setřáslí nesnesitelné járho, jímž je utiskoval. Benno zůstal v tomto boji stranou. To krále rozhněvalo a zmocnil se Míšně, poplenil celé biskupství, zajal biskupa, dal ho vsadit do žaláře a všechno mu pobral.

Po roce se biskup dostal zase na svobodu a začal napravovat, co bylo válkou zničeno. Během roztržky mezi králem Jindřichem IV. a papežem Řehořem VII. stál Benno jako věrný katolický biskup při papeži. Když Jindřich r. 1076 svolal do Wormsu německé biskupy, aby sesadili papeže, Benno se tam nedostavil, nýbrž cestoval do Říma bez obav z králova hněvu či z nějakého nebezpečí. Řehoř VII. přijal věrného biskupa laskavě a přál si ho mít stále na svém dvoře. Avšak Benno toužil po návratu ke svému stádu. Když byl Jindřich událostmi donucen podrobit se papeži, vrátil se Benno do Míšně a vyhýbaje se všem politickým věcem, staral se o duchovní blaho svých slovanských svěřenců.

Čtyřicet let spravoval svůj biskupský úřad a zemřel v 96 letech 16. června 1106.

Zdroj: Naše světla

Ježíš: jediný a nejvyšší kněz (1)

...je ideálem každého kněze

Ježíš, Syn Boží, byl svým Otcem pomazán a vyslán se svým kněžským posláním na zem: s posláním zachránit lidstvo a zakotvit je v Novém zákoně. Za tím účelem založil církev, aby pokračovala v jeho díle a lidi uchovávala v milosti posvěcující a aby je jednou přivedla do jeho království, když svobodně uvěří v Ježíše, Vykupitele, a budou chtít přijmout jeho spásu tím, že se nechají pokřtít a tělem a srdcem vstoupí do jeho církve.

Kristus přichází z nebe. Jménem svého Otce se činí advokátem, přímělcem lidstva u svého Otce a umírá jako výkupné za mnohé. Stává se nevinnou obětí, která se nabízí Otcovi, aby smířila hříchy světa a učinila konec obětem Starého zákona. Tak působí svojí smrtí odpuštění všech lidských hříchů.

Není tedy už nutné přinášet Otcovi krvavé oběti. Oběť jeho Syna stačí, protože smazala jednou provždy hříchy všech lidí. „A právě touto vůlí jsme posvěceni obětí darem těla Ježíše Krista jednou provždy.“ (Žid 10,10)

Ježíš je ten věčný velekněz, který už v klínu Otce je posvěcený a jehož pozemský život je stálým vykonáváním jeho božského kněžství. Ježíš je po celý svůj život mužem modlitby, zvěstovatelem radostné zvěsti spásy, uzdravovatelem tělesně nebo duševně nemocných lidí, zakladatelem nové církve a dárce všech svátostí života, které mají lidi uchovávat v té spáse, kterou svojí obětí lásky na kříži způsobil.

Celý život Ježíšův byl utrpením lásky, v němž se svému Otcovi nabídl za oběť. Život Ježíšův byl vznešenou mší, která trvala 33 let. Jeho slova, činy, učení jsou jejími částmi. Ježíš připomíná lidem lásku k Bohu a k bližnímu, čímž jim zjevuje, že jenom láska spojuje s Bohem a že jenom láska zachraňuje lidi, a že není větší lásky, než když někdo vydá život za své přátele. A právě toto dělá Ježíš za nás, protože nás už nenazývá sluhou, nýbrž přáteli. (srov. Jan 15,15)

Ježíš je knězem a obětí, obětovaným a obětujícím. Jeho celý život ale zjevuje zvláštní velikost, hluboké vědění a zářivou

pravdu. Zvěstuje vtělení Boží, vykoupení člověka. Přišel proto, aby svou svatou obětí na kříži přinesl stále trvajícím mší, která se v každé Eucharistii obnovuje nekrvavým způsobem, aby lidem dosvědčil svou nezměrnou lásku a svoji věčnou přítomnost. Současně chce každému člověku připomenout, že eucharistické společenství s ním v přijímání znamená jíst z tohoto Chleba života, abychom žili navždy.

A kněz, kterého Bůh Otec vyvolil ve svém Synu, (jakož i jeho kněžství) trvá během celého pozemského života Kristova a pokračuje jeho vtělením lásky navždy, aby zachráněný člověk nebyl nikdy ztracen a věčně zůstal synem nebo dcerou Boží. Protože Ježíš je dokonalým předobrazem a ideálem kněze, musíme si uvědomit úkoly, které měl jako nejvyšší kněz. Přišel na zem, aby splnil svoje spásné poslání a současně aby založil církev, v níž má být každý kněz poslem radostného poselství spásy a jako svědek tohoto radostného poselství dokonalou bliženskou láskou perfektní ikonou Kristovou na zemi. Ježíš je jako nejvyšší kněz na zemi poslem Boha, svého Otce, prostředníkem mezi Bohem a lidmi, oslavovatelem svého božského Otce, přímělcem lidí, mistrem a doktorem, vzorem ctností, očišťovatelem svědomí, posvěcovatelem duší, zakladatelem církve, dárce svátostí, nejvyšší Pontifexem jedné a téže oběti, věčným knězem ve slávě.

Ježíš je poslem nebo vyslancem Otce mezi lidmi. Je skrze svého božského Otce svatým knězem a věčným stavitelem mostů. Přišel k nám lidem ve jménu své-

ho božského Otce: „Přicházím ve jménu svého Otce.“ (Jan 5,43) Jako kněz je Ježíš vyslancem Otce mezi námi a tuto důstojnost si sám nevyměřil: „Stejně tak ani Kristus nepřikl sám sobě slávu stát se veleknězem, ale obdržel ji od toho, jenž mu řekl: »Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zpłodil.«“ (Žid 5,5) On byl totiž bezprostředně poslán svým Otcem: „Neboť z Boha jsem vyšel a přicházím; nepřicházím sám od sebe, ale poslal mě on.“ (Jan 8,42)

Svoje kněžství přijal Ježíš jako reprezentant svého Otce mezi lidmi a zůstává ve stálém vztahu k Otcovi, který ovlivňuje veškeré působení svého vyslance: „Tak jako Otec, jenž žije, mě poslal a já žiji z Otce...“ (Jan 6,57)

Jako člověk je Ježíš knězem, ale jeho kněžství má nekonečnou působnost, protože je Bůh, a pod tímto dvojitým titulem jako kněz a jako Syn Boží je nejdokonalším vyslancem svého Otce: „Vy říkáte tomu, jehož Otec posvětil a poslal do světa: »Rouháš se,« protože jsem řekl: »Jsem Boží Syn!«“ (Jan 10,36)

Ježíš, ten svatý, neposkvrněný a nevinný kněz (Žid 7,26), přišel na svět jenom proto, aby jménem Otce vykonal milosrdné dílo spásy: „Neboť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl jeho prostřednictvím spasen.“ (Jan 3,17)

Ježíš je od přirozenosti Bůh, ale svobodným rozhodnutím člověk. Ve své božsko-lidské osobě má všechny podstatné kvality, jež ho činí Mesiášem, to jest vyslancem Božím, který zachraňuje svět. Samaritánce, která mu vypráví o Mesiáši, říká: „Jsem to já, já, který k tobě mluvím.“ (Jan 4,26)

Ježíš je jako vyslanec svého Otce závislý na vůli Otce a zůstává z lásky a pokory poslušný jeho pokynů: „Neboť jsem sestoupil z nebe, abych konal nikoli svou vůli, nýbrž vůli toho, jenž mě poslal.“ (Jan 6,38)

Ježíš, věčný kněz, který byl svým Otcem posvěcen a poslán na svět, vykonává nejvznešenější funkce svého kněžství. Jeho poslání spočívá v tom, že osvěcuje duše, očišťuje je a vede vírou k věčnému životu: „Ano, to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný.“ (Jan 6,40)

(Pokračování)

Z Maria heute 2/2016 přeložil -mp-

Darováním získáváme, pomáháním rosteme

Každý biřmovanec mi před biřmováním píše dopis o svém rozhodnutí a zrání. V jednom z posledních je přiznání mladého intelektuála, který píše: *Většinou se mi nedaří syntéza mé víry a mého vzdělání. Zejména bych zmínil současnou kontroverzní migrační krizi. Ze socioekonomického hlediska mám nutkání stát proti přijímání uprchlíků, jelikož na základě empirických znalostí je zřejmé, že míšení takto odlišných kultur bude velmi obtížné a představuje značná rizika.*

Na druhou stranu si vzpomenu na podobenství o milosrdném Samaritánu a dojme mě.

Mnoho lidí zase reaguje s jakýmsi rozčarováním na skupiny křesťanských uprchlíků, které byly u nás legálně přijaty a rozhodly se vrátit zpět. Byla to od nich nevděčnost? Má vůbec smysl jim pomáhat? V naší diecézi udělali na Zelený čtvrtek kněží mezi sebou sbírku na pomoc kněžím v Iráku. Zástupci kněží ji tam osobně zavezli a měli možnost poznat tamní situaci. Z jejich zkušeností mi vyplynulo několik odpovědí na otázky, které často slyším.

Mosulští křesťané jsou z velké části lidé vzdělaní a pracovití. Mnozí měli dobré

postavení a zajištění. Ve válce však přišli o všechno. Když utíkali, byli obráni i o to málo, co nesli v rukou či na zádech. Křesťané, kteří v kurdském Erbilu tvoří menšinu, je přijali mezi sebe. Všichni se tisní, jsou závislí na vnější pomoci, ale nesedí s rukama v klíně. Snaží se pracovat a podnikat. Upřednostňují děti a jejich vzdělání. Nejprve vybudovali školu a kostel. S pomocí italských katolíků tam už mají katolickou univerzitu. Z víry a prožívaného společenství čerpají sílu i radost. Lidská

naděje se vytrácí, protože životní provizorium trvá už dlouho. Tím více žijí z nadpřirozené naděje víry. Kdo to nedokáže, hledá cestu do Evropy.

Tady je sice čeká ochotná pomoc mnoha dobrých lidí, ale kromě učení se těžkému jazyku a zvykání na jiné životní podmínky pro ně musí být oprav-

dovým šokem zjištění, že nebudou žít pohromadě, že nebudou mít možnost vlastní farnosti, že je rozdělíme po celé republice, protože se bojíme jakéhokoliv uzavřeného ghettu. Při tom jen pohled na seznam obcí v Čechách a na Moravě ukazuje, že některé vznikly díky přesídlencům z jiných národů. My jim sice nabízíme spo-

lečenství našich farností, ale tím od nich žádáme další těžkou oběť. Chceme, aby se zřekli svého způsobu prožívání křesťanské víry, který je pro ně zásadně důležitý, který je součástí jejich identity. Pro mučedníky, kteří pod muslimským tlakem raději opustili všechno, než aby zradili křesťanskou víru, je ztráta křesťanské identity horší než smrt. My jim nabízíme multikulturní společnost, což kromě jiného znamená ztrátu jejich kultury. Proto chápou jejich návrat.

Evropský člověk dnes prožívá určitou krizi identity. Jako by pro nás bylo důležitější to, co máme, než to, co opravdu jsme. Proto máme i problém s věrností, která plyne z identity. Například křtem jsem se stal křesťanem, to je moje identita, totožnost, ne nějaký přídavek. Kdo se oženil, je manžel. Manželská věrnost není jen otázkou povinnosti či slušnosti, ale identity. Manžel nemůže žít pro sebe a nemůže plně žít bez manželky, dokud je smrt nerozdělí. Kardinál Dolan vypráví o manželském páru, který slavil 65. výročí svatby. Muž mu řekl: „Víte, když se dívám zpět, bylo mnoho období, kdy jsme se mohli rozejít. Hádali jsme se a navzájem se zraňovali. Byly měsíce, a možná i roky, kdy jsme měli ze světského pohle-

Křesťané jsou v Iráku terčem útoků, protože sjednocují Irák

Jeden milion dvě stě tisíc euro vynesla sbírka vyhlášená agenturou AsiaNews na podporu iráckých uprchlíků, kteří odešli z Mosulu před hrozbou Islámského státu. Projekt nazvaný „Adoptuj křesťana v Iráku“ probíhá už několik měsíců a podporuje tisíce lidí v úsilí o rekonstrukci země. Jak řekl Vatikánskému rozhlasu ředitel AsiaNews P. Bernardo Cervellera, cílem kampaně je shromáždit 3,5 milionu euro:

„Je to zkrátka křesťanský způsob, jak být nablízku uprchlíkům z Mosulu. Pohled na ohromný zástup tisíců lidí – bylo jich více než 100 000, kteří prchali z Mosulu s nadějí na záchranu, byl šokující. Zeptali jsme se proto iráckých biskupů, co můžeme dělat, a oni odpověděli: »Pomozte nám, abychom jim mohli dát najíst.« Lidé ne-

přestávají přicházet, jdou ve vlnách. Proto jsme vyhlásili tuto akci: »Adoptujte křesťana z Mosulu«, to znamená: věnuj alespoň 5 euro, což je obnos, který poskytne jídlo pro jednoho člověka na jeden den. A musím říci, že reakce byla opravdu velká.“

P. Cervellera upřesňuje, že místní církve v Iráku využívá pomoci nejen pro křesťany, ale také pro jezidy a muslimy, kteří jsou obětí násilností a útlaku ze strany samozvaného Islámského státu. Zatímco zpočátku byly prostředky určeny pouze na stravu a léky, nyní se využívají také na podporu bydlení a budování sítě škol.

„Je krásné, že tito uprchlíci chtějí zůstat v Iráku a pracovat na jeho rekonstrukci. Uprchli z Mosulu, z planiny Ninive – kterou IS okupuje zhruba dva roky – a ode-

šli do Kurdistánu, který je jedinou trochu pokojnější oblastí Iráku. Utekli do Erbilu a také do hor na severu Kurdistánu, například do Amadiye, Dohuku apod.“

Tradice soužití založená na společné státní příslušnosti a arabské kultuře je v Iráku velmi rozvinutá, dodává ředitel AsiaNews. Křesťané jsou vnímáni jako exponenti arabské kultury, jako její rozvinutá avantgarda, to všechno vzájemně vztahy usnadňuje, dodává.

„Myslím, že křesťané se stali terčem této války tzv. Islámského státu a že jisté státy Perského zálivu přímo či nepřímo podporují IS právě proto, že pokud budou zlikvidováni křesťané, bude zlikvidována jednota Iráku,“ říká otec Bernardo Cervellera.

www.radiovaticana.cz, 26. 5. 2016

du ke štěstí daleko. Ale měli jsme štěstí, protože jsme si nikdy možnost rozvodu nepřipustili. Prostě jsme věděli, že jsme svoji, v Božích očích, muž a žena navěky, nehledě na to, co se stalo. A tak tady jsme, a jsem rád, že jsme tomu věřili.“

Setkání s křesťany z Iráku nám umožňuje uvědomit si, že jsme ztratili citlivost pro společenství a život ve velkých více-generačních rodinách, protože příliš zdůrazňujeme jednotlivce. Stali jsme se tak silnými individualisty, že v mnoha případech neumíme udržet rodiny jako trvalá společenství vytvářející pro dospělé i děti pevné zázemí, životní jistoty, že necháme vymírat naše náboženská společenství, že ztrácíme společný život se spoluobčany v obcích, právě proto, že nemáme pevnou identitu, že nežijeme to, co jsme.

Kdo z nás udělá zkušenost jejich života, přichází plný nadšení. Vidí jejich nedostatek, ale i vzájemnou pomoc, vidí, že se dovedou radovat z mála, navzájem si pomáhat a sdělovat se. Ani u nich nejsou dnes výjimkou mobily a tablety, ale upřednostňují přímé vztahy a prožívání společenství. Samozřejmost životních postojů podle evangelia a konkrétní zkušenosti víry jsou pro nás velmi oslovující. Je pravda, že postoje tamních muslimů jsou velmi odlišné. Ti se do práce moc nehrnou a spíše čekají na pomoc. Ale to je ji-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Moje přítomnost je Boží dar pro vás všechny a povzbuzení k obrácení. Satan je silný a přeje si dát do vašich srdcí a myslí nepořádek a nepokoj. Proto, děti, modlete se, aby vás Duch Svatý vedl správnou cestou radosti a míru. Já jsem s vámi a přimlouvám se u svého Syna za vás. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje, 25. května 2016

ná kapitola. Pro mě z těchto poznání plynou dva závěry.

Chceme-li upřímně pomáhat, musíme lépe poznávat potřeby těch, kterým nabízáme pomoc. Musíme se umět dívat jejich očima. Naše pomoc nesmí být zničitelná. Nesmíme si pomoci druhým řešit vlastní problémy, ať už jde o uklidňování špatného svědomí, nebo o snahu řešit vymírání vlastních národů přísunem cizího obyvatelstva. Účinná pomoc nesmí řešit jen důsledky, ale příčiny. Považuji za zahabující, že za tak dlouhou dobu se v Evropě ani nezačalo mluvit o nutnosti pomoci zemím, z nichž lidé utíkají, že řešíme jen první pomoc obětem, ale nic neděláme proto, aby se změnila jejich situace, aby mohli zůstat doma, což je pro ně skutečně jejich prioritou.

Tato zkušenost je pro nás také výzvou k přehodnocení našich priorit a postojů k základním hodnotám. Myslím, že po-

kud najdeme odvahu ke změně, můžeme pomoci k obnově našich rodin a evropské společnosti vůbec.

Tato zkušenost ukazuje, že naše účinná pomoc se nejlépe projeví podporou tamních společenství. Pokud například podpoříme vybudování trvalého bydlení pro křesťany v jejich části kurdského Erbilu, aby tam bylo fungující město, vrátí se tak i mnozí, kteří jsou dnes v Turecku a čekají na cestu do Evropy. Bude to lepší investice, než podpora prozatímních utečenec-kých táborů v Turecku.

Ani to však nestačí. Je třeba vytvářet tlak na světovou politiku, aby se přestalo s prodáváním zbraní do celé oblasti a podpořilo se mírové uspořádání tak nepokojné části světa. Tlak na světovou politiku je ale třeba podpořit intenzivní modlitbou, aby sám Duch Svatý vnukl dobré myšlenky mocným tohoto světa. Děkuji všem, kteří se do této pomoci zapojí.

Modlitba - pramen milosrdenství - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

přesvědčit nepoctivého soudce svým ustavičným dožadováním, tím spíše se Bůh, který je dobrý a spravedlivý, „zastane svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci“, nenechá je „dlouho čekat“, ale „zastane se jich rychle“ (vv. 7-8).

Proto Ježíš vybízí, že je třeba se modlit a „neochabovat“. Všichni zakoušíme chvíle únavy a malomyslnosti, zejména když se naše modlitba jeví jako neúčinná. Ježíš nás však ujišťuje: Na rozdíl od nespravedlivého soudce Bůh vyslyší svoje děti neprodleně, i když to neznamená, že tak učiní v tom čase a tím způsobem, jak bychom chtěli. Modlitba není kouzelná hůlka! Modlitba pomáhá uchovávat víru v Boha a svěřovat se Mu, i když nerozumíme jeho vůli. Sám Ježíš, který se hodně modlil, je nám v tom příkladem.

List Židům uvádí, že „v době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen“ (Žid 5,7). Toto sdělení se na první pohled jeví jako nepravděpodobné, protože Ježíš na kříži zemřel. List Židům se však přece nemýlí: Bůh opravdu Ježíše vysvobodil ze smrti a umožnil Mu nad ní plně zvítězit, avšak cesta k tomuto vítězství vedla skrze smrt! Zmínka o vroucí modlitbě odkazuje k Ježíšově modlitbě v Getsemanech. Ježíš, kterého se zmocnila úzkost, prosí Otce, aby Jej zbavil hořkého kalicha utrpení, ale svojí modlitbou, jež je prostoupena důvěrou v Otce, se plně svěřuje do jeho vůle: „Avšak ne jak já chci,“ říká Ježíš, „ale jak ty chceš.“ (Mt 26,39) Předmět prosby se stává druhořadým, důležitý

je především vztah s Otcem. Takto působí modlitba: Proměňuje touhu a utváří ji podle Boží vůle, ať už je jakákoli, protože kdo se modlí, uchází se především o sjednocení s Bohem, který je milosrdnou Láskou.

Podobenství končí otázkou: „Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“ (v. 8) Touto otázkou jsme všichni varováni: nesmíme upustit od modlitby, i když není opětována. Modlitba uchovává víru a bez ní víra vrávorá! Prosme Pána o víru, která se stává ustavičnou a vytrvalou modlitbou, jako u oné vdovy z podobenství; o víru, která se živí touhou po jeho návratu. A v této modlitbě zakoušejme soucit Boha, který jako Otec, pln milosrdné lásky, jde v ústrety svým dětem.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Pohled milosrdné Boží lásky

„Pomoz mi, ó Pane, aby moje oči byly milosrdné, abych nikdy nepodezřívala a nesoudila podle vnějšího zdání, ale všímala si toho, co je v duších mých bližních pěkné, a přicházela jim na pomoc.“ Tuto modlitbu svaté Faustyny si osvojila sestra Marie Gabriella, jež se už téměř tři roky stará o chudé, kteří denně klepají na dveře kláštera misijního společenství Rodina Panny Marie v městě Neuss (Německo). Sama vypráví, jak se jí daří plnit tento úkol.

Podobně jako ve všech našich misijních stanicích i zde, v klášteře sv. Šebestiána v městě Neuss, mají kněží a sestry široké pole působnosti. Přitom však zůstává adorace před Nejvyšší svátostí, která je vystavena v kostele po celý den, vždy tou nejdůležitější a hlavní „činností“.

Mezi mnoha úkoly mi byla svěřena jedna velmi hezká, ale zároveň náročná oblast, kterou bych nazvala „naše malá misie milosrdenství“. Je to péče o chudé. Od pondělí do pátku ve vymezeném čase mohou všichni lidé v nouzi zazvonit na naší vrátnici. Tuto nabízenou možnost využije asi 85 osob, z nichž 80 % tvoří Němci; žen je pouhých 10 %. Denně přichází více než 50 lidí, ostatní nás navštěvují nepravidelně. Ve všech případech jde o nezaměstnané, kteří pobírají sociální dávky či invalidní důchod a z finančních důvodů se jen velmi těžko dokáží udržet nad vodou. Dvě třetiny z nich jsou bezdomovci.

Každý z nich má svoji tragickou minulost, která vysvětluje jejich současnou situaci. Většina z nich pochází z těžkých rodinných poměrů a z rozvrácených ro-

din. Rodiče buď vůbec nepoznali, anebo jen jednoho z nich, mnozí vyrůstali v dětských domovech, nebo v rodinách zažívali takové hrůzy, že upřednostnili život na ulici. Mnozí se stali alkoholiky nebo začali brát drogy, aby zapomněli.

„Jednou jsem viděla jednoho z mých lidí ve městě na druhé straně ulice, jak nadával kolemjdoucím. Když za mnou přišel, napomenula jsem ho, že nesmí takto lidem nadávat. Tehdy se na mne udiveně podíval a zeptal se: »Nu dobrá, ale když to nebudu dělat já, kdo to tedy má dělat?«“

My misionáři to vnímáme tak, že tyto lidi k nám posílá samo Boží milosrdenství, a proto v jejich zastoupení chceme my obětovat Bohu za ně, za spásu jejich duší všechna utrpení – ať už si je zavinili oni sami, nebo ne. Každý den od nás dostávají jedno euro, takže za týden si mohou přilepšit pěti eury. Avšak mnohem důležitější než peníze je čas, který jim věnujeme, a náš zájem, který těmto lidem

projevíme. Musí pociťovat, že je zde někdo, kdo se zajímá o jejich situaci a chová se k nim s úctou. Právě toho si velmi váží. Často mi říkají: „Sestro, nepřicházíme ani tak kvůli penězům, ale proto, že se s vámi chceme setkat, vidět vás, neboť se na vás jednoduše těšíme.“

Jiní zase děkují za to, že se mohli někomu svěřit se svými starostmi.

K těmto lidem pociťuji velkou lásku a soucit, ale jsem si vědoma, že obojí mi do srdce vložil Bůh. Když jsem převzala službu na vrátnici, matka Agnes, naše představená, mi poradila, abych se za každého, kdo u nás zaklepe, osobně pomodlila jeden Zdravas, Maria.

Jelikož návštěvníků stále přibývá, ještě před odchodem na vrátnici se každé ráno za ně modlím celý růženec a Pannu Marii prosím, aby stála při mně, když budu otvírat dveře. Potom před sochou svatého Josefa na vrátnici zapálím svíčku a svěřím mu osud každého návštěvníka. Když přijde někdo poprvé, nejdříve se snažím udělat si obraz o jeho životní situaci, daruji mu obrázek Matky všech národů a svěřím ho pod mateřskou ochranu Panny Marie. Přitom vždy myslím na to, jak je dobré, že tuto modlitbu máme k dispozici v různých jazycích.

Modlitba pomáhá

Nedávno přišel jeden muž z Turecka, kterého se velmi dotklo, že si mohl modlitbu přečíst ve svém rodném jazyku. Všechny samozřejmě povzbuzují, aby denně prosili Ducha Svatého za pokoj a za jejich osobní úmysly. Většina z nich vyrůstala bez Boha, v nevěřícím a bezbožném prostředí, a proto nemají vztah ani k Bohu, ani k církvi. Když je tedy povzbuzují k modlitbě, mnozí lidé na mne nevěřičně hledí anebo se usmívají. Někdy se však později dozvím, že ten či onen mji radu přijal.

Jeden z chudých mi nedávno odpověděl na otázku, jak se má, slovy: „Když se modlím a hledím vpřed, tak se to dá.“ – „Ó, vy se modlíte?“ zeptala jsem se radostně a překvapeně zároveň, jelikož tento muž o sobě vždy říkal, že je nevěřící. „Ano, samozřejmě. Modlitbu, kterou jste mi dala.“ Byla to pro mne velká útěcha, viděla jsem totiž, že tam, kde my už nedokážeme pomoci, sama Panna Maria bere svoje děti pod svůj ochranný plášť

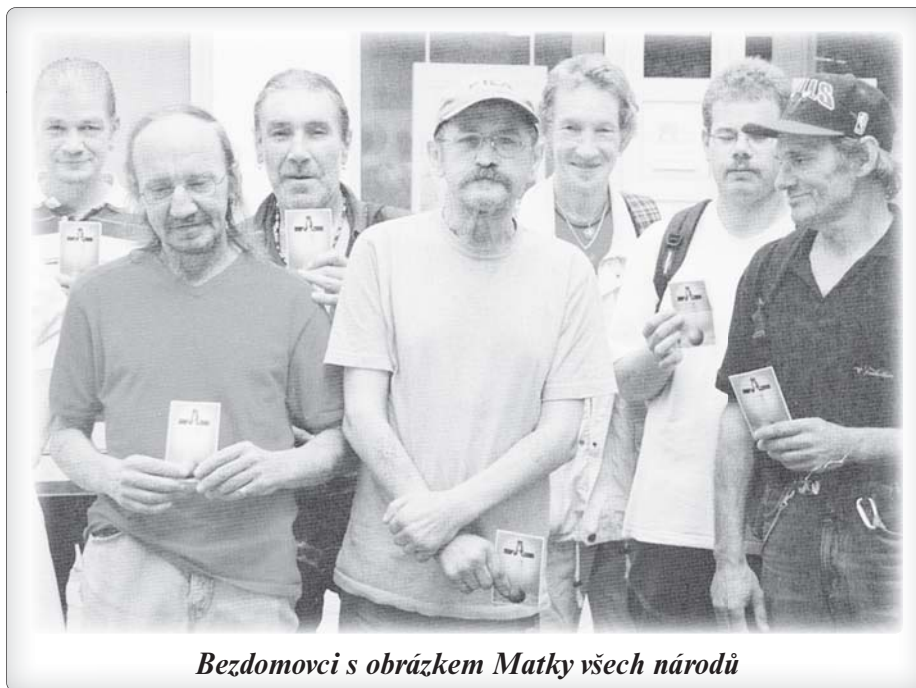
Sestra Marie Gabriella se svými „přáteli“

► - a to prostřednictvím jednoduchého obrázku s modlitbou.

Matias, jeden z mých „přátel“, měl nedávno pěkný zážitek. Opakovaně mi vyprávěl o svém mizerném bídném rozpočtení bezdomovce. Vyzvala jsem ho, aby se modlil modlitbu Matky všech národů, a slíbila jsem mu, že to spolu s ním budu dělat i já. Třetí den přišel celý natěšený za mnou na vrátnici: „Sestro, sestro, včera mě oslovil jeden známý, zda nepotřebuji pokoj... Mám domov, jednoduše jen tak!“ Byl celý bez sebe. Radovala jsem se spolu s ním a povzbudila jsem ho, aby se nadále modlil, když viděl, jak mocná je tato modlitba. „Ano, to byl On!“ řekl a ukázal na nebe.

Jednou k nám přišel jeden muž a měl divný, nepřítomný pohled. Jelikož nezapáchal alkoholem, zeptala jsem se ho, zda bere drogy. Řekl, že ne, a vysvětlil mi, že musí brát silná antidepresiva. Potom ze sebe doslova vysypal, co si prožil v dětství: „U nás doma bylo mnoho násilí. Můj otec bil mámu i nás děti. Opakovaně zneužíval mé dvě mladší sestry a nutil mě, abych se na to díval. Pak mi vždy vyhrožoval, abych nic neprozradil matce. Aby mě zastrašil, přikládal mi hořící cigarety na holé tělo.“ Tento bezdomovec, pochopitelně, neuměl zpracovat svoji hroznou minulost, a proto musel podstoupit psychiatrickou léčbu. Když jsem mu darovala obrázek s modlitbou a vysvětlila mu, kdo je na obrázku a proč se tuto modlitbu máme modlit, najednou mě přerušil: „Jak? ... Počkat! ... Moment! ... Prosím ještě jednou a úplně pomalu... Panna Maria se zjevila a dala tuto modlitbu? ... Mohli bychom se ji nyní spolu pomodlit?“ To jsme taky hned učinili a muž odešel naplněn útěchou. Kéž by ho Panna Maria ochraňovala a provázela!

Roberta, jiného mladého muže, jeho rodiče často bili a zneužívali, poněvadž patřili do jisté satanské sekty. Hned jak to bylo možné, utekl z rodičovského domu a velmi mladý se oženil. Několik let bylo toto manželství pěkné, dokud jeho žena nevstoupila k svědkům Jehovovým a nestala se na nich zcela závislá. S manželkou se rozešel a začal se věnovat kickboxu, v němž jde o kombinaci boxerských úderů a kopů. Když jednou zápasil se svým nejlepším přítelem, stala se hrozná nehoda: nešťastným úderem ho nechtěně zabil. Když mi to všechno vyprávěl,

Bezdomovci s obrázkem Matky všech národů

věl, po tvářích mu tekly slzy: „Život mě omrzl a jednoduše si neumím odpustit.“ Kdybych neměla víru a důvěru, že Panna Maria je Matkou všech našich chráněnců a že se o ně stará, bylo by to někdy skutečně velmi smutné a těžké.

Živé nástroje milosrdné Boží lásky

Za tu dobu už své lidi docela dobře poznám, a proto mi nezalívají, když je napomínám kvůli hygieně či péči o oděv. Vždyť k milosrdné lásce patří také to, abychom těmto zraněným srdcím pomohli znovu nabýt zdravé sebevědomí a zprostředkovat jim, že mají svoji důstojnost. Důkladně jsem se informovala, kam je mohu poslat, když se potřebují zadarmo nebo velmi výhodně najíst, kde za dvě eura dostanou nákupní vozík plný potravin, kde se mohou osprchovat či spravit si oděv.

Mnozí naši bezdomovci nemají přátele ani příbuzné, a proto na ně ani nikdo nemyslí, když mají svátek. Rozhodli jsme se proto, že jim na narozeniny darujeme aspoň velkou, pěkně zabalenou čokoládu. Radost jim v první řadě udělá nejen samotný dárek, ale spíše to, že někdo na ně osobně myslí. I když se někdo již delší dobu neukázal, v den svých narozenin bude určitě stát před dveřmi, aby si nechal poblahopřát a vyzvedl si sladký dárek. Jeden mladý muž mi jednou hluboce dojat řekl: „Už aspoň šest let mi k narozeninám nikdo neblahopřál.“ Jiný přišel až

několik dní po svých narozeninách a když jsem mu dodatečně blahopřála a odevzdala mu dárek, tento obvykle dost mrzoutský muž dojatý k slzám zamručel: „Že jste na to ještě mysleli! To je pěkné, když na člověka někdo myslí.“

Takto se snažíme našim chudým zprostředkovat milosrdnou Boží lásku. A když milosrdenství můžeme projevat skutkem, slovem a modlitbou, je zde vždy možnost, jak být stále misionářem.

Nedávno jsem zažila velmi pěkné setkání. Na vrátnici přišel jeden dobře oblečený muž. Místo toho, aby požádal o peníze, řekl mi: „Vidím, že lidem, kteří za vámi přicházejí, vždy dáváte něco do ruky. Teď dám něco do ruky já vám!“ Dal mi padesátieurovou bankovku a odešel ještě dříve, než jsem stihla zareagovat. Přišel také podruhé, opět s padesáti eury, a když jsem se ho zeptala, kdo je a proč to dělá, vyhýbavě odpověděl: „Bydlím v sousedství a pozoroval jsem vás.“ Tehdy jsem pochopila, že raději chce zůstat neznámým dárcem, který takto projevuje milosrdenství.

Jsem Bohu velmi vděčná, že tímto způsobem můžeme sloužit lidem, protože to, co jim dávám, dávám Ježíši, jak nás to on sám učí: „Cokoliv jste udělali jednomu z těchto mých nejmenších bratří, mně jste udělali.“ (srov. Mt 25,40)

*Z Vítězstvo Srdca 109/2016
přeložil -dd-*

Suma o darech svatého Josefa (29)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola III: Dar věku svatého Josefa v čase jeho zasnoubení s blahoslavenou Pannou Marií (Druhá část)

[I. Isolani v úvodní části této kapitoly své Sumy nejprve předložil určité argumenty pro to, že sv. Josef byl v době svého zasnoubení s Pannou Marií mladý, a pak opačné argumenty pro to, že byl starý. Nyní chce tuto otázku vyřešit a nejprve uvádí určité předpoklady pro řešení této otázky:]

Co se týká prvního,⁽¹⁾ je třeba si všimnout, že označení stáří či mládí značí určitou kvalitu živočicha, která je spojená s časem. Čas pak náleží k tomu, co je relativní. Z relativních věcí se pak některé nazývají takovými či onakými, např. velkými či malými, jednoduše a některé ve srovnání. Pšeničné zrno se nazývá velkým ve srovnání se zrnem prosa, avšak malým ve srovnání s horou, jak praví Filozof⁽²⁾ v knize o *Predikamentech*, v kapitole *O tom, co je vzhledem k něčemu*. A tak říkám, že nějaký člověk může být někdy nazván starým jednoduše, např. když je stařeckého věku, a někdy ve srovnání, když se např. srovnává čtyřicetiletý muž s chlapcem. Avšak k obecnému zvyku mluvy u lidí patří, že se většinou přihlíží k významu slov. Neboť, jak dosvědčuje Filozof, máme mluvit jako mnozí a přemýšlet jako málokterí.

Za druhé je třeba mít na paměti, že Písmu svatému je vlastní, že jedním slovem jsou i literárně znamenány mnohé věci, jak praví svatý Augustin v XI. knize *Vyznání* (kap. 20). A proto tam, kde je určitá pochybnost, že literární smysl jednoho vyjádření může znamenat mnohé věci, se máme držet toho smyslu, který je rozumný. Např. někdo může mít určitou pochybnost, zda andělé nebyli stvořeni před smyslovým světem, na niž odpovídáme, že nikoliv, neboť Písmo svaté [Gn 1,1] praví: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.“ „Na počátku“ se pak může vykládat jako v Synu, na počátku času či přede vším. Avšak v tomto mnohém významu vyjádření „na počátku“ se můžeme držet rozumné odpovědi na danou otázku.

Za třetí je třeba poznamenat, že existuje trojí názor ohledně věku svatého Josefa v době, kdy se zasnoubil s nejsvětější Pannou. Někteří totiž tvrdí, že byl mladý, krásný a vynikající veškerou silou. Další pak tvrdí, že to byl vousatý stařec a jistým způsobem nehezký, a opírají se přitom o výše uvedené důvody. Nemálo pak sleduje třetí a střední cestu a tvrdí, že Josef již překonal mládí, dospěl do mužného věku a byl způsobem odpovídajícím tomuto mužnému věku silný a tělesně krásný. Tento třetí názor se nám líbí nejvíce a držíme se ho, protože je ve shodě se způsobem vyjadřování Pisma svatého, velmi rozumný a pravděpodobný, nepo-

hrdající ostatními názory, moudře odpovídající na námitky a určitým způsobem uchovávající jejich pravdivé jádro.

Neboť Písmo svaté nazývá Josefa Mariiným mužem, aby naznačilo jeho věk, potvrdilo jeho manželství a doporučilo vznešenost jeho ctnosti. Muž je totiž nazýván mužem podle mužnosti. A tak podle obvyklého způsobu vyjadřování Pisma svatého, který je mu vlastní, slovem muž se značí ony tři uvedené významy. A nezáleží na tom, že některý učitel tvrdí, že slovo muž neznamená věk, ale ctnost. To je sice pravda, avšak není-li to chápáno výlučně. Jedním slovem muž se tudíž nevyjadřuje pouze věk, ale také poslání manžela a vznešenost ctností.

Tento názor je také rozumný. Neboť právo radí, je-li pochybnost o kvantitě počtu, mají právo a stejně tak soudce určit střední počet. Když se např. pochybuje o tom, zda se někomu má dát dvacet nebo třicet, soudce to má vyřešit střední sumou [25]. Podobně, když se pochybuje, zde v době zasnoubení s nejsvětější Pannou byl svatý Josef mladý nebo starý, je třeba se přidržet středního věku, který byl mužný. Byl tedy muž a jako muž byl Písmem svatým stále nazýván.

Mimo to Josef byl tehdy takového věku, v němž zkvétal vážností, moudrostí a silou, zvláště podle názoru lidí. Avšak takovým věkem je pouze mužnost: byl proto tehdy zralým mužem.⁽³⁾

(Pokračování)

Z latinského originálu
„*Summa de donis Sancti Ioseph*“
(*Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887*)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

NOVÁ NORMA PRO ZŘIZOVÁNÍ DIECÉZNÍCH INSTITUTŮ ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA

K ustanovení nových diecézních institutů zasvěceného života bude nutný předchozí souhlas Svatého stolce. Papež František potvrdil tuto novou právní normu, která pozměňuje znění kánonu 579 Kodexu kanonického práva. Nové znění formuluje reskript podepsaný kardinálem Pietrem Parolinem, který citujeme v plném znění: *Svatý otec František při audienci udělené podepsanému státnímu sekretáři 4. dubna 2016 ustanovil, že ke zřízení diecézního institutu zasvěceného života se považuje předchozí projednání se Svatým stolicem za nezbytnou podmínku ad validi-*

tatem (tedy k platnosti), jejíž nedodržení je penalizováno nulitou zřizovacího dekretu.

Uvedený reskript vstoupil v platnost 1. června 2016. Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života podotýká, že nová norma má zamezit zřizování nových institutů zasvěceného života na diecézní úrovni bez dostatečného rozlišení, které by potvrdilo originalitu charismatu, definovalo jeho specifické rysy, zajistilo dodržování evangelijních rad a konstatovalo reálnou možnost jeho rozvoje.

Podle www.radiovaticana.cz

Poznámky:

- (1) Tedy předpokladů pro řešení otázky, zda sv. Josef v době svého zasnoubení s Pannou Marií byl mladý či starý. [pozn. překl.]
- (2) Tj. Aristoteles. [pozn. překl.]
- (3) Vzhledem k otázce věku sv. Josefa v době jeho zasnoubení s Pannou Marií byly tedy již uvedeny tři předpoklady pro její vyřešení a první důvody ve prospěch Josefova středního věku. Ve zbývajících částech této kapitoly Sumy, která bude otištěna v následujícím čísle Světla, budou předloženy ještě další důvody a nakonec odpovědi na úvodní argumenty. [pozn. překl.]

Svědectví o narození syna

Svého muže jsem poznala na jaře v roce 2007, když mi bylo 43 let, jemu o dva roky méně. Za půl roku jsme se vzali a toužili mít děti. Věděli jsme, že vlastní děti možná už mít nemusíme, tak jsme uvažovali o náhradní rodinné péči. Vše jsme svěřovali do rukou Božích a prosili o naplnění jeho vůle.

V listopadu v roce 2008 jsme podali žádost o zařazení do seznamu žadatelů o pěstounskou péči. Následně jsme absolvovali všechna potřebná sezení a testy. Ještě před absolvováním praktické přípravy jsem v březnu 2009 zjistila, že jsem těhotná.

Prerušili jsme proto přípravu na pěstounskou péči a těšili se na naše dítě. Po celou dobu těhotenství jsem se modlila modlitbu za nastávající matky z novény ke sv. Dominiku Saviovi. Těhotenství probíhalo bez větších komplikací (pomínou-li bolesti zad, problém s karpálním tunelem) až do 35. týdne. Tehdy lékařka zjistila, že plod je menší a nejspíš špatně vyživován placentou. Doporučila mi hospitalizaci a infúzní terapii. Při nástupu do nemocnice mne znovu vyšetřili a naznali, že plod je ještě menší, než čekali. Nechali mne proto převést do porodnice ve Zlíně, kde je speciální neonatologické oddělení. Zde mne opět vyšetřili a oznámili, že mne budou druhý den operovat císařským řezem. Hned jsem kontaktovala svou známou a ta mi ještě ten den přinesla škapulír s ostatky sv. Dominika.

Druhý den ráno, 15. října na svátek sv. Terezie z Avily, jsem šla na operační sál. V ruce jsem měla ostatky a v duchu se modlila, ať je můžu mít u sebe během operace. Ptala jsem se sestřiček na sále, zda jim to nevadí. Ty si škapulír prohlédly a bez námitek mi jej daly pod hlavu. V 8.20 hod. byl na světě malý Petřík – 1,8 kg a 46 cm. Ihned ho umístili na JIP. Po hodině manželovi oznámili, že chlapec je zdravý, v pořádku.

Petřík byl na JIP do soboty dopoledne, kdy jej přeložili na intermediální pé-

či, což je mezičlánek mezi JIP a standardním oddělením. V sobotu v noci za mnou přišla Petříkova ošetřující lékařka a sdělila mi, že Petřík dostal vysoké teploty a bude muset zpět na JIP. Připravila mne na to, že chlapec je slabý a situace se může vyvíjet jakkoliv. Byla mu nasazena antibiotika a byl napojen na umělou plicní ventilaci. Nemohla jsem spát a stále myslela na naše miminko. Ve tři

hodiny v noci jsem vzala škapulír svatého Dominika a šla na JIP. Po cestě jsem prosila, ať se mi podaří dostat škapulír k Petříkovi. Zazvonila jsem u dveří a poprosila sestřičku, zda by bylo možné dát škapulír Petříkovi do inkubátoru. Prohlédla si „malé kovové kolečko“ a řekla, že by to neměl být problém, protože půjde vydezinfikovat. Byla jsem šťastná a především klidnější, že má u sebe Petřík takového přímluvce.

Druhý den ráno mi paní doktorka oznámila, že teploty klesly a stav Petříka se zlepšil. Ještě týden pobyl na JIP a potom další týden na intermediální péči, než jej dali ke mně na pokoj. Všude s ním v postýlce cestoval i svatý Dominik, kterého jsme s vděčností vrátili až při našem odchodu z porodnice 4. listopadu 2009.

Dnes je z Petříka krásný, zdravý, čiperný kluk, který už vše dohnal. Děkujeme Bohu, Panně Marii i svatému Dominikovi Saviovi za tak úžasný dar a za ochranu a pomoc při všech zkouškách.

Marie, Petr a Petřík Vrečkovi

Poznámka redakce:

Ve Světle č. 17/2016 jsme na str. 16 anotovali knížku **Stužka Dominika Savia**. Stužka (neposvěcená) s obrázkem svätce je přiložena k brožurce, poskytují ji salesiánské domy na celém světě matkám, těhotným ženám a ženám, které touží po dítěti v bezdětném manželství. V druhé části brožurky je mj. i nověna ke sv. Dominiku Saviovi. Více na www.maticecm.cz.

Okultismus se vrací silněji než dříve

Na papežské univerzitě Regina Apostolorum nedávno proběhl kurz o exorcismu a modlitbě za osvobození. Cílem semináře je nabízet další formaci kněžím, které diecézní biskupové pověřují k vykonávání exorcismů. O náplni letošního kurzu hovořil iniciátor tohoto projektu zahájeného už v roce 2004, profesor Giuseppe Ferraris:

„Kurz je svou povahou multidisciplinární. Dotýká se mnoha témat a exorcismus je v něm nahlížen z různých hledisek. Na jedné straně jsou hlediska eklesiální, teologická, biblická, liturgická, katechetická či kanonická a na druhé lékařská a psychologická, právní a kriminologická, farmakologická a další. Nabízí tedy frekventantům velmi širokou přípravu.“

V dnešní sekularizované společnosti slyšíme stále častěji o přitažlivosti okultismu...

„Společnost měla jistý čas tendenci na ideu démona zapomínat, nemluvit o ďáblu, považovat ho za něco, co patří pouze k pověrám. Během let se však tento jev rozšířil a neuvěřitelně narostl. V každém případě se dnes mnoho mladých zabývá otázkami spojenými s okultismem a se satanismem. Zdálo se, že zmizel, nyní se však vrací silněji než dříve. Nový zájem o démona dokládá také ohlas tohoto kurzu ve sdělovacích prostředcích. Počínaje prvním kurzem, všechna nejvýznamnější média o něm referovala. Jejich zástupci se sem sjeli ze všech kontinentů, a dokonce vznikl film inspirovaný tímto kurzem. Film Obřad (The Rite 2011) vychází z románu napsaného Mattem Bagliem, který se účastnil jednoho z prvních kurzů. Zpočátku nikdo nechtěl o démonu mluvit, ani protestantská, ani katolická teologie. Mnoho kněží se pak ocitalo v potížích, protože na teologických fakultách neprobíhaly žádné semináře a nevěděli, jak se k těmto problémům postavit. Přicházeli za nimi věřící s obavami o své příbuzné, kteří se zapletli do podivných skupin nebo se cítili posedlí démonem a farářů vůbec nevěděli, co si počít. Odtud také idea tohoto kurzu. Chceme dát pomocnou ruku kněžím, formovat je, aby věděli, jak se v této oblasti správně pohybovat,“ řekl profesor Giuseppe Ferraris.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Je jóga jenom cvičení?

Svatý Jan Pavel II. řekl: „Někteří křesťané nadšeně vítají určité věci, které vycházejí z náboženských tradic Dálného východu, například některé techniky a metody meditace a askeze. V určitém prostředí se staly jakousi módou a jsou přijímány z velké části nekriticky.“ (Překročit práh naděje. Tok, Praha 1995, s. 93)

Tato slova svatého Jana Pavla II. jsou dnes obzvlášť aktuální. V současnosti jsou jednou z nejpoužívanějších podob relaxace nejrozšířenější cvičení jógy. Už se neomezuje jenom na stále častěji vznikající „školy jógy“, ale dostávají se také do veřejných prostorů – jóga se cvičí v parcích, využívá se ve vyučovacích hodinách ve školách, v poradnách pro těhotné ženy, v klubech seniorů...

Jenom cvičení?

Častokrát se dokonce i praktikující katolíci dávají strhnout vlnou „dobročinné síly“ jógy s tvrzením, že přece pro ně jsou to jenom relaxační tělesná cvičení a nespojují je s vymezenou filosofií. Je to doopravdy možné?

Odpověď na tuto otázku můžeme najít v Katechismu katolické církve, který zdůrazňuje: „Je tedy chybné soudit mravnost lidských skutků jenom podle úmyslu, který jim dává podnět, nebo jen podle okolností (prostředí, společenský nátlak, donucování nebo nutnost jednat atd.), které tvoří jejich rámec.“ (KKC 1756) Potvrzení téhož najdeme rovněž ve slovech svatého Pavla: „Vystříhejte se zla všeho druhu.“ (1 Sol 5,22)

Hodně těch, co studují a zkoumají východní kultury, si všímá, že jóga je v podstatě ponořena ve světě bohů a duchů a zakládá se na jejich přivolávání do přítomnosti (což může dovádět k posedlosti), a jednotlivé pozice jsou zasvěceny různým bůžkům. Gesta a cvičení v józe tedy nemohou být duchovně neutrální. Vede to k tomu, že když cvičíme jógu, otevíráme se (třebas nevědomě) pro působení zlých duchů a jsme zataženi do jisté podoby modloslužby (viz Ex 23,24).

V čem spočívá jóga?

Otec Joseph-Marie Verlinde – katolický kněz – jako mladý vědec s nejlepšími předpoklady ztratil víru. Ve vlně popularity filosofie Východu se začal zajímat

o jógu a meditaci. Poznal tehdejšího guru transcendentální meditace – Maharishiho Maheshe Yogi, prožil několik let v himalajských ašramech⁽¹⁾, byl jeho žákem. Tam prohluboval své znalosti východní filosofie a tam také došlo k jeho obrácení.

Ve svých svědectvích otec Verlinde sděluje, v čem přesně spočívají cvičení jógy. Říká, že úkol jógy spočívá v tom, abychom nesli pozemskou energii v našem těle až do vrcholu hlavy – poněvadž když se spojí pozemská energie s energií kosmickou, tehdy zmizí „iluze individuální osoby“. Otec Verlinde zdůrazňuje, že jsou různé podoby jógy, ale všechny mají stejný cíl.

Například úkolem hathajógy (opírá se o fyzická cvičení) je to, aby skrze pozice těla způsobila, že se ona energie v těle pozvedá výš.

Co to je za energii?

Není to žádná ze známých fyzických energií: Je to energie okultistická – čili taková, která se nedá ani změřit, ani zvážit. Ta „energie“ se nazývá *kundalini* a je zobrazována jako malý had (srov. Gn 3,1). Má procházet od začátku páteře až k vrcholu hlavy. Poněvadž počátkem je základ páteře, proto se vlastně jóga cvičí v sedu v pozici lotosového květu.

Kudy přesně má ta energie procházet?

Má se pozvedat okultistickými kanály – čili takovými, které nepatří k našemu fyzickému tělu. Podle východní víry máme

tři takové kanály, které se sedmkrát protínají. Vlastně ty body průniku jsou zajímavé, protože se tam nacházejí čakry – takové jakoby energetické pumpy, které mají vysílat energii (kundalini) nahoru.

Aby se to usnadnilo, jóga doporučuje kromě fyzických cvičení rovněž cvičení dechové – *pránájámu*. Jejich cíl je úplně stejný – mají pomoci pozvednout onu energii. Jak to udělat? Například s pomocí přesných dechových technik se přivádíme do stavu, ve kterém je tlačena vzhůru.

Třetí podoba jógy se týká technik koncentrace. Spočívají na opakování manter v mysli, které jsou slovy speciálně vybranými takovým způsobem, aby vyvolaly ozvěnu právě v těch jakoby energetických pumpách (čakrách).

Můžeme tedy pozorovat, že jóga se soustřeďuje kolem čaker. Pohyby těla, dech, koncentrace – to všechno k tomu, aby se čakry daly do pohybu. Všechno směřuje k tomu, aby energie (kundalini) byla dovedena do vrcholu hlavy, protože když se tak stane, osobní já zmizí a objeví se pocit sjednocení se vším.

Pokud tohle všechno víme, snáze porozumíme tomu, co zachycuje Grzegorz Fels a v knize *Niebezpieczna joga* objasňuje: „Někteří vyznavači jógy tvrdí, že v jejím praktikování nevidí nic zlého, protože odmítají všechnu filosofii, která za tím vším stojí. Takto chápanou jógu berou jako určitý způsob soustavy cvičení, sloužících k relaxaci. Když se na to zeptali jednoho indického jogína, měl s úsměvem odpovědět: »Ať cvičí. Čakry se jim i tak otevřou.« Propagátoři jógy potvrzují zcela jasně, že filosofie a praxe jsou nerozlučné.“ (*Niebezpieczna joga*, s. 31–32)

Přibližují nás cvičení jógy k Bohu?

Ani trochu! Jeden člověk, jehož jóga dovedla k závažné démonické závislosti, řekl: „Jsem přesvědčen, že jóga je satanistická. Kdo ji praktikuje, otevírá sám sebe démonickému působení.“

Kardinál Joseph Ratzinger zdůrazňuje, že „charakteristickým rysem mystiky tohoto způsobu (jogína) je zkušenost totožnosti: mystik tone v oceánu »naproste jednoty« (...). Na posledním stupni toho prožitku mystik nepoví svému Bohu: »Jsem Tvůj«, ale jeho formule by zněla: »Já jsem Ty.« Žel, to je nejhorší forma modloslužby, kterou satan nabízí na samém

počátku: „Budete jako Bůh.“ (Gn 3,5) Zarážející je to, že biblický text vlastně na tomto místě ztotožňuje satana s hadem.

Otec J.-M. Verlinde často před jógou varuje: „Výsledky západní a východní mystiky jsou zcela protikladné. To nejsou různé cesty vedoucí na stejný vrchol, je to dosažení úplně opačných štítů: štítu pokory a štítu pýchy! Jedni přicházejí k Pravdě, druzí k iluzi.“ Štít pýchy je absolutní egoismus, čili peklo. Štít pokory je absolutní láska, čili nebe.

Pavlovo svědectví

Je mnoho svědectví lidí, kteří zažili destruktivní působení jógy. Zde je jedno z nich:

„Pamatuji si prázdniny, o kterých jsem šel na blok individuálního cvičení jógy. Po výuce jsem se cítil psychicky zničený, začaly se objevovat myšlenky, kterých jsem se nedokázal zbavit, negativní myšlenky ve vztahu k sobě samému. (...) Přestal jsem se modlit, byl jsem přesvědčen, že si vystačím sám a že problémy zvládnou s probuzenou vnitřní silou. (...) Jóga mě dovedla k vnitřnímu ztroskotání, k odmítnutí toho, co mi dříve dávalo radost, nakonec až k strašlivé samotě. Stal se ze mne samotář, sobec maximálně soustředěný na svoje tělo a své myšlení jakožto nástroj, který ovlivňuje tělo a vlastní pocity. Nepočítal jsem s Boží vůlí, s jeho plánem pro můj život. Duše byla někde zapomenuta. Stále častěji jsem vstupoval do spirituality hinduismu. Jakožto křesťana mě čím dál víc mrzčila a vzdalovala od vlastní přirozenosti. Změna diety přivodila zničení organismu, ztrátu na váze a veliké soustředění na zdravou stravu. Pochopil jsem, že jsem se stal otrokem. Nemohu dělat to, co chci, dokonce i když jde o tak zásadní lidskou potřebu, jako je strava. Že nemám možnost svobodného výběru. Jednoho dne jsem po cvičení ztratil vědomí. Začaly fyzické problémy, zdravotní potíže neurologického původu. Podle lékařských vyšetření jsem byl v pořádku, ale já sám jsem se cítil čím dál hůř. (...) Jóga je filosofický systém, její praktikování se pojí s přijetím hinduistického učení. Dnes už vím to, co mi při výuce neřekli – že v sanskrtu opakované mantry mohou být jména hinduistických božstev nebo duchů. (...)

Jóga není tělesné cvičení. Je to duchovní záležitost, která mě přivedla k obrovskému utrpení fyzickému i duchovnímu, odvedla mě od mých známých a od toho, co mi kdysi dávalo opravdovou radost.“ (*Niebezpieczna joga*, s. 16–18)

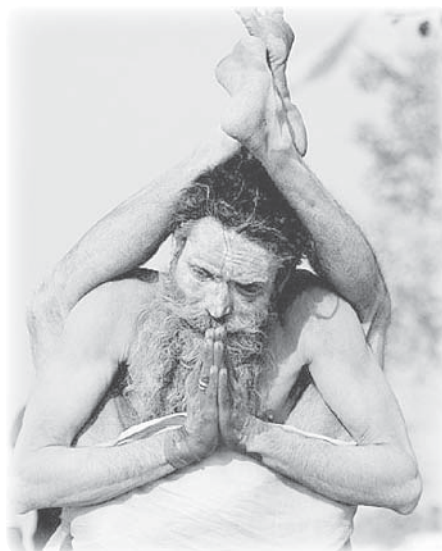
P. dr. hab. Aleksander Posacki to vykládá tak, že skrze praktikování jógy člověk „krok po kroku se zanořuje do svého nitra a v souvislosti s tím už není schopen navazovat kontakty s druhými. Následně tento stav odosobnění přijímá jakožto správný a dobrý. Je to v rozporu s povoláním člověka ke konání dobra ve službě lásky.“ (*tamtéž*, s. 66)

Shrnutí

Jóga je systém cvičení, který vychází z náboženského světonázoru, ve kterém není místo pro osobního Boha. Cílem těchto cvičení je uvolnění okultistické energie (ne náhodně ztotožňované s hadem), zatracení vlastního já, což může vést k démonickému zotročení.

Musíme si ujasnit, že člověk sám nemůže pro sebe získat spásu – je to dar, který dostáváme. Bůh totiž, který nás touží obdarovat plností štěstí, nás tak velice miloval, „že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ (Jan 3,16) Zatímco každý pokus dosáhnout spásy sám od sebe je odmítnutím daru Božího milosrdenství a otevíráním se pro působení zlých duchů.

Díky Kristově oběti se s Ním můžeme skutečně spojit a naplnit se jeho Duchem: „Nebo snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého, jenž je ve vás a jehož máte od Boha? A že nepatříte sa-

mi sobě? Byli jste zkrátka a dobře koupeni! Oslavujte tedy Boha ve svém těle.“ (1 Kor 6,19–20)

Evidentně uvedení okultistických energií v našem těle do pohybu není oslavou Boha v našem těle! Je to hřích proti prvnímu přikázání.

Co dělat?

Jaký je tedy nejlepší způsob setkání se s Bohem? Jak se očistit a vzdálit od každodenních problémů?

Svatý Jan Pavel II. nás vybízí k co nejčastějšímu přijímání Krista ve svatém přijímání a k jeho uctívání v Nejsvětější svátosti: „Je krásné důvěrně s ním rozmlouvat, ležet na jeho hrudi jako milovaný učedník (srov. Jan 13,25) a nechat se jemně pronikat nekonečnou láskou jeho Srdce. Má-li se křesťanství v naší době vyznačovat především »uměním modlitby«, jak necítit novou potřebu setrvávat dlouho v duchovním rozhovoru, v tiché adoraci, v postoji lásky před Kristem přítomným v Nejsvětější svátosti? Kolikrát jsem, moji milovaní bratři a sestry, učinil tuto zkušenost a čerpal z ní sílu, útěchu a podporu!“ (*Ecclesia de Eucharistia*, 25)

Blahoslavená Matka Tereza z Kalkaty zde zdůrazňuje: „Musíme stavět náš život na Eucharistii, hledět na Toho, který je Světlem. Ať vaše srdce setrvává u jeho Božského Srdce. Proste Ho o milost, abyste Ho mohli poznávat, o milost Ho milovat, o odvahu Mu sloužit. Horoucně Ho hleďte. Skrze Marii, Příčinu naší radosti, objevíte, že nikde jinde na světě nejste lépe přijímáni, více milováni než Ježíšem žijícím a skutečně přítomným v Nejsvětější svátosti. On tu je doopravdy, ve vlastní Osobě, a čeká na vás.“

Pamatujme tedy, že nejlepším způsobem setkání se s Bohem, jediným Zdrojem radosti, lásky a pokoje, je Eucharistie – využijeme ji co nejčastěji, a když nám je těžko a cítíme potřebu „se ztišit“, jednoduše setrvávejme před Nejsvětější svátostí. Odevzdejme Ježíšovi všechny své problémy, trápení a zranění. Dovolme mu, aby nás uzdravoval, proměňoval, zbavoval sobectví a učil nás milovat.

Z Mhujcie się! 4/2015 přeložila -vv-

Poznámky:

⁽¹⁾ Ašram je klášter nebo náboženská škola [pozn. red.]

Pondělí 13. 6. 2016

6:05 V pohorách po horách (22. díl): Brdo – Chříby
6:15 Být s naším lidem **6:30** Buon giorno s Františkem
7:35 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **7:55** Ars Vaticana (16. díl) **8:05** Outdoor Films s Janem Štovičkem (49. díl): Napříč Afrikou **9:40** Přejeme si... **10:05** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít?
11:00 Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **11:30** Dát smysl života **11:45** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau **11:50** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jak si mě našel Antonín z Padovy **13:35** Missio magazín: Květen 2016 **14:35** Řím, hlavní město víry (3. díl): Žebravé řády – Panna Maria ve studni a katarská hereze **15:05** Noční univerzita: Dan Drápal – Proč se partnerským vztahům nedaří **16:00** V souvislostech (145. díl) **16:20** Každý den je neděle **16:50** Tomáš Kočko & Orchestr na Dostavníku 2012: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2012 **17:10** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **18:05** Salesiánský magazín [P] **18:25** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:30** Bible pro nejmenší: Rachel **18:35** Řád svatého Huberta **19:00** Vatican magazine (867. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Přejeme si... **20:00** Na druhý pohled, 9. díl [L] **21:35** ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) [P] **21:45** Terra Santa News: 8. 6. 2016 **22:10** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **23:05** Vatican magazine (867. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:40** Kulatý stůl: Radost lásky **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 14. 6. 2016

6:05 Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černohorského **7:25** Pod lampou **9:25** Muzikanti, hrajte **10:00** V souvislostech (145. díl) **10:20** Vatican magazine (867. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:50** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **11:45** Bible pro nejmenší: Rachel **11:50** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Ars Vaticana (16. díl) **12:25** Cesta k andělům (104. díl): Josef Koutecký **13:20** Ztracená ovečka **13:50** V pohorách po horách (22. díl): Brdo – Chříby **14:00** Salesiánský magazín **14:15** Dát smysl života **14:25** Kulatý stůl: Radost lásky **16:00** Přejeme si... **16:20** 44 let novickou **16:45** Přejeme si... **17:05** Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **17:35** UNITED Report (5. díl): Odvaha **18:00** Noeland (40. díl) **18:25** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:30** Bible pro nejmenší: Konečně doma **18:40** Animované biblické příběhy: Znamení časů **19:10** Milosrdství a svatost: Krakov I. [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 14. 6. 2016 [P] **20:00** Milovať až do zabudnutia **20:50** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **21:20** Řeckokatolický magazín [P] **21:35** Zpravodajské Noeviny: 14. 6. 2016 **22:00** Post Scriptum **22:10** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (123. díl): Zpěvák **23:35** Terra Santa News: 8. 6. 2016 **0:00** Tam, kde již 10 let naplňují dny životem **0:20** Mezi pražci (49. díl): Červen 2016 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 15. 6. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 14. 6. 2016 **6:25** Noční univerzita: Dan Drápal – Proč se partnerským vztahům nedaří **7:15** Vatican magazine (867. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:50** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (123. díl): Zpěvák **9:10** UNITED Report (5. díl): Odvaha **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **11:00** Řád svatého Huberta **11:20** Harfa Noemova: Koncert Zürcher Sängerknaben – chlapeckého sboru **11:45** Bible pro nejmenší: Konečně doma **11:50** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hlubinami vesmíru: S doc. Lubošem Perkem, 2. díl **13:35** ARTBITR – Kulturní

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

magazín (20. díl) **13:45** Na druhý pohled, 9. díl **15:20** Každý den je neděle **15:50** Salesiánský magazín **16:10** Zpravodajské Noeviny: 14. 6. 2016 **16:30** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **16:55** Buon giorno s Františkem **18:00** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **18:25** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:30** Bible pro nejmenší: Narození Ježíše **18:35** Hermie a lhárka Flo **19:00** Řím, hlavní město víry (3. díl): Žebravé řády – Panna Maria ve studni a katarská hereze **19:30** Terra Santa News: 15. 6. 2016 [P] **20:00** Večer chval (54. díl): Přyzovacy [L] **21:20** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **21:40** Noční univerzita: prof. Tomáš Halík, Th.D. – Návrat náboženství a střet civilizací [P] **23:10** Generální audience Svatého otce **23:45** Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černohorského **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 16. 6. 2016

6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **6:20** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **7:10** Milosrdství a svatost: Krakov I. **7:30** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **7:45** Sen safari se naplňuje **9:00** Terra Santa News: 15. 6. 2016 **9:20** 44 let novickou **9:45** Dát smysl života **10:00** Kulatý stůl: Radost lásky **11:30** Řeckokatolický magazín **11:45** Bible pro nejmenší: Narození Ježíše **11:50** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Slavnostní koncert ze Křtin u Brna **13:35** Generální audience Svatého otce **14:05** Muzikanti, hrajte **14:35** Misionáři chudých **14:50** VideoJournal české vědy **15:05** Noeland (40. díl) **15:35** Řád svatého Huberta **16:00** Zpravodajské Noeviny: 14. 6. 2016 **16:20** UNITED Report (5. díl): Odvaha **16:45** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **17:05** Ars Vaticana (17. díl) **17:15** Mezi pražci (49. díl): Červen 2016 **18:00** Animované biblické příběhy: Znamení časů **18:30** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel **18:35** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:40** Cesta k andělům (104. díl): Josef Koutecký **19:30** Zpravodajské Noeviny: 16. 6. 2016 [P] **20:00** Cvrlikání (46. díl): Václav Fajfr & Acustrio [L] **21:10** Putování po evropských kláštěrech: Klarisky z Nijmegen **21:40** Zpravodajské Noeviny: 16. 6. 2016 **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Vatican magazine (867. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:40** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 17. 6. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 16. 6. 2016 **6:25** Salesiánský magazín **6:40** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **7:00** Noční univerzita: prof. Tomáš Halík, Th.D. – Návrat náboženství a střet civilizací **8:35** Milovať až do zabudnutia **9:25** Řím, hlavní město víry (3. díl): Žebravé řády – Panna Maria ve studni a katarská hereze **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) **10:10** Na druhý pohled, 9. díl **11:45** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel **11:50** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (17. díl) **13:00** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **13:15** Řád svatého

Huberta **13:40** Tomáš Kočko & Orchestr na Dostavníku 2012: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2012 **14:00** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **15:05** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **16:00** Zpravodajské Noeviny: 16. 6. 2016 **16:20** Harfa Noemova: Koncert Zürcher Sängerknaben – chlapeckého sboru **16:45** Vezmi a čti: Květen 2016 **17:05** Misie skrze svědectví **18:00** Skryté poklady: Olga **18:30** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše **18:35** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:40** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **19:05** Putování po evropských kláštěrech: Klarisky z Nijmegen **19:35** Bradí Barthová **20:00** Kulatý stůl: 140 let salesiánských spolupracovníků [L] **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) **22:00** Ich bin: Já jsem **22:55** Cesta k andělům (104. díl): Josef Koutecký **23:45** Misionáři chudých **0:05** V pohorách po horách (22. díl): Brdo – Chříby **0:15** Slib **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 18. 6. 2016

6:05 Misionáři chudých **6:20** Řád svatého Huberta **6:40** Být s naším lidem **6:55** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **7:15** Cvrlikání (46. díl): Václav Fajfr & Acustrio **8:25** Noeland (40. díl) **8:50** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **8:55** Animované biblické příběhy: Znamení časů **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **11:05** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **11:30** UNITED Report (5. díl): Odvaha **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** Post Scriptum [P] **12:20** Zpravodajské Noeviny: 16. 6. 2016 **12:40** Pod lampou **14:45** Milosrdství a svatost: Krakov I. **15:00** Ztracená ovečka **15:25** Terra Santa News: 15. 6. 2016 **15:45** Dát smysl života **16:00** Hlubinami vesmíru: S doc. Lubošem Perkem, 2. díl **16:40** Ich bin: Já jsem **17:35** Řím, hlavní město víry (4. díl): Katolická reforma – Plačící Panna Maria a Solidární Itálie [P] **18:05** Muzikanti, hrajte **18:35** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše **18:40** Milovať až do zabudnutia **19:30** V souvislostech (147. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (86. díl): Jáchym Jaroslav Šimek Opraem. – premonstrát a opat želivského kláštera **20:55** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal – Žďárské vrchy **21:05** Harfa Noemova: Adam Plachetka v Ostravě, 2. část **21:30** 44 let novickou **22:00** Apoštol [P] **0:05** Tomáš Kočko & Orchestr na Dostavníku 2012: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2012 **0:22** Vatican magazine (867. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:55** Kostel na předměstí **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 19. 6. 2016

6:15 Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **7:05** Ars Vaticana (17. díl) **7:15** Řád svatého Huberta **7:35** Milovať až do zabudnutia **8:35** Cvrlikání (46. díl): Václav Fajfr & Acustrio **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Třnávě [L] **11:10** Milosrdství a svatost: Krakov I. **11:25** Řeckokatolický magazín **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (147. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:25** Cesta k andělům (86. díl): Jáchym Jaroslav Šimek Opraem. – premonstrát a opat želivského kláštera **14:15** Muzikanti, hrajte [P] **14:45** Noční univerzita: prof. Tomáš Halík, Th.D. – Návrat náboženství a střet civilizací **16:20** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **16:35** Ich bin: Já jsem **17:30** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **18:00** Noeland (41. díl) **18:30** Animované biblické příběhy: Mesias přichází **19:05** UNITED Report (6. díl): Rozhodnutí [P] **19:30** Přejeme si... [P] **20:00** Svatý Jan Neumann **21:00** Děkujeme Vám! [P] **22:35** V souvislostech (147. díl) **22:55** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:05** 44 let novickou **23:30** Skryté poklady: Olga **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Ars Vaticana (17. díl) **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

to u stolu. V tom městě žila jistá žena, byla to hříšnice. Když se dověděla, že je u stolu v domě toho farizea, přinesla alabastrovou nádobu drahocenného oleje, přistoupila ze zadu k jeho nohám a rozplakala se; slzami mu začala smáčet nohy a vlastními vlasy je utírat. Líbala je a mazala drahocenným olejem. Když to viděl farizeus, který ho pozval, pomyslel si: „Kdyby to byl prorok, poznal by, kdo a jakého druhu je ta žena, která se ho dotýká, že je to hříšnice!“

Ježíš mu na to řekl: „Šimone, rád bych ti něco pověděl.“

On na to: „Jen mluv, Mistře!“

„Jeden věřitel měl dva dlužníky. První mu byl dlužen pět set denárů, druhý padesát. Když neměli čím dluh splatit, oběma odpustil. Kdo z nich ho tedy bude mít více rád?“ Šimon mu odpověděl: „Mám za to, že ten, komu odpustil více.“ Řekl mu: „Správně jsi usoudil.“ Obrátil se k ženě a řekl Šimonovi: „Vidíš tuto ženu? Vešel jsem do tvého domu. Vodu na umytí nohou jsi mi nedal,

ona však mi nohy skropila slzami a utřela svými vlasy. Nepolíbil mě na pozdrav, ona však od té chvíle, co jsem vešel, mi nepřestala líbat nohy. Nepomazals mi olejem hlavu, ona však mi drahocenným olejem pomazala nohy. Proto ti říkám: Muselo jí být odpuštěno mnoho hříchů, když mně nyní prokazuje tolik lásky. Komu se odpouští málo, málo miluje.“ Jí pak řekl: „Jsou ti odpuštěny hříchy.“

Ostatní hosté si začali sami u sebe říkat: „Kdo je to, že i hříchy odpouští?“

On však řekl ženě: „Tvá víra tě spasila. Jdi v pokoji!“

Potom chodil od města k městu, od vesnice k vesnici a kázal a hlásal radostnou zvěst o Božím království. Bylo s ním dvanáct (apostolů) a některé ženy, které byly uzdraveny od zlých duchů a nemoci: Marie, zvaná Magdalská, z které vyšlo sedm zlých duchů, dále Jana, manželka Herodova správce Chuzy, Zuzana a mnoho jiných, které se o ně staraly ze svého majetku.

Neděle 12. 6. - 11. neděle

v mezidobí

1. čt.: 2 Sam 12,7-10.13

Ž 32(31),1-2.5.7.11

Odp.: srov. 5c (*Odpust', Pane, co jsem zavínil hříchem.*)

2. čt.: Gal 2,16.19-21

Ev.: Lk 7,36-8,3

Pondělí 13. 6. - památka

sv. Antonína z Padovy

1. čt.: 1 Král 21,1-16

Ž 5,2-3.5-6.7

Odp.: 2b (*Hospodine, všimni si mého nářku!*)

Ev.: Mt 5,38-42

Úterý 14. 6. - ferie

1. čt.: 1 Král 21,17-29

Ž 51(50),3-4.5-6a.11+16

Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)

Ev.: Mt 5,43-48

Středa 15. 6. - nezávazná

památka sv. Víta

1. čt.: 2 Král 2,1.6-14

Ž 31(30),20.21.24

Odp.: 25 (*Vzmužte se a buďte srdnatí, všichni, kdo spoléháte na Hospodina.*)

Ev.: Mt 6,1-6.16-18

Čtvrtek 16. 6. - ferie

1. čt.: Sir 48,1-15 (řec. 1-14)

Ž 97(96),1-2.3-4.5-6.7

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Mt 6,7-15

Pátek 17. 6. - ferie

1. čt.: 2 Král 11,1-4.9-18.20

Ž 132(131),11.12.13-14.17-18

Odp.: 13 (*Hospodin si vyvolil Sión za své sídlo.*)

Ev.: Mt 6,19-23

Sobota 18. 6. - nezávazná

sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 2 Kron 24,17-25

Ž 89(88),4-5.29-30.31-32.33-34

Odp.: 29a (*Navěky mu zachovám svou milost.*)

Ev.: Mt 6,24-34

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. - 18. ČERVENA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 6.		PO 13. 6.		ÚT 14. 6.		ST 15. 6.		ČT 16. 6.		PÁ 17. 6.		SO 18. 6.			
Antifona	1028	1148	1734	1953	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1734	1953	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1735	1954	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	700	790	1735	1954	1065	1186	1391	1563	1095	1218	1111	1235	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1724	1943	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	700	790	1390	1562	1065	1187	1391	1563	1096	1219	1112	1236	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	700	790	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
	SO 11. 6.															
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1736	1955	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1242	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1737	1956	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1246	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	699	789	700	790	1737	1956	1074	1196	1391	1563	1105	1229	1121	1246	701	791
Prosby	1028	1147	1043	1163	1731	1950	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	1135	1261
Záv. modlitba	700	790	700	790	1390	1562	1075	1196	1391	1563	1106	1230	1122	1247	701	791
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

OSOBNOSTI KATOLICKÉ CÍRKVE

THEODOR KOHN (1845-1915) • KNIŽE-ARCIBISKUP OLOMOUCKÝ, TITULÁRNÍ ARCIBISKUP PELUSIJSKÝ

Jitka Jonová • Odpovědný redaktor Jan Vybíral

Arcibiskup Theodor Kohn je považován za jednu z nejrozporupnějších postav, které kdy usedly na stolec sv. Metoděje v Olomouci. V roce 1892 byl s ovacemi vítán jako první olomoucký arcibiskup českého a neurozeného (navíc také židovského) původu. Během svého působení hospodářsky konsolidoval olomouckou arcidiecézi, ale postupně se dostával do sporů s kněžstvem, vedl různé majetkoprávní soudní pře a situaci zhoršovaly také národnostní spory mezi Čechy a Němci. Jeho postavení v arcidiecézi se postupně natolik zhoršilo, že byl jeho případ projednáván ve Vídni i v Římě a v roce 1904 musel rezignovat. S pocitem hořkosti a nepochopení dožil ve vyhnanství v Ehrenhausenu (Štýrsko), kde také zemřel. Přibližit životní osudy a zvláště krizové momenty působení tohoto významného olomouckého arcibiskupa si klade za cíl tato publikace.

Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK) Váz., A5, 372 stran, 398 Kč

SVATÁ JANA Z ARKU

Louis de Wohl • Z angličtiny přeložila Eva Lajkeřová • Redakce Marie Štemberková a Lucie Mašátová

Strhující příběh svatě Jany z Arku (1412-1431) je určen především starším dětem, ale s chutí si jej přečtou i dospělí. Nenápadnou dívku Janu oslovil archanděl Michael a předal jí posláni postavít se do čela francouzské armády proti anglickým okupantům. Jana dosáhla fantastického vojenského úspěchu, získala fran-

couzskému králi korunu, ale nakonec byla zrazena, nespravedlivě odsouzena a upálena na hranici. Nejde o legendu, její neuvěřitelný příběh je historicky bohatě zdokumentován. Jana z Arku byla roku 1920 svatořečena a prohlášena patronkou Francie. Jakkoli jde v této knize o románové zpracování, autor léta pečlivě studoval historické prameny a je faktograficky věrný. Přitom nesleduje pouze vnější události, které Janu proslavily, ale všimá si její lásky k Bohu a k bližnímu, z níž všechny její odvážné činy pramení. Každý detail života podivuhodné svaté dívky zní jako radostné svědectví o Boží milosti.

Karmelitánské nakladatelství Brož., 130x190 mm, 136 stran, 169 Kč

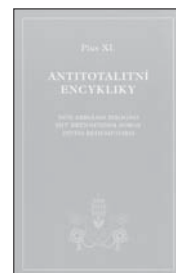
CÍRKEVNÍ DOKUMENTY

ANTITOTALITNÍ ENCYKLIKY

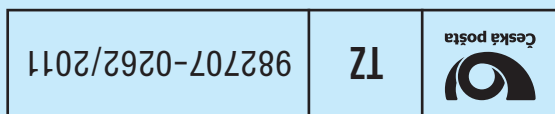
Pius XI. • Z italského přeložil Ctirad Václav Pospíšil

Papež Pius XI. (1857-1939) se v encyklice *Non abbiamo bisogno* z roku 1931 ostře ohrazuje proti útokům fašistické vlády na italskou Katolickou akci. Samotný rasistický nacismus byl velmi ostře odsouzen jako „novopohanství“ prostřednictvím encykliky *Mit brennender Sorge* z roku 1937 (O situaci katolické církve v Německé říši) a nedlouho po ní Pius XI. předložil církvi a světu encykliku *Divini Redemptoris*, v níž velmi ostrým způsobem obvinil ateistický komunismus z toho, že představuje hlavní sílu, která podvrací veřejný pořádek a stojí také za krvavým pronásledováním církve. Z těchto tři encyklik byl vytvořen sborník, jehož poselství je aktuální i dnes. Vyšlo s církevním schválením.

KRYSTAL OP, s.r.o. Brož., 130x205 mm, 124 stran, 159 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; knihy@maticecm.cz). Inzerce: knihy@maticecm.cz. Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se dopouští církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.